

Вирок
від 08.04.2024 по справі 208/789/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/789/24

№ провадження 1-кп/208/309/24

ВИРОК

Іменем України

08 квітня 2024 р. м. Кам'янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі: головуєчого, судді
ОСОБА_1 , при секретарі ОСОБА_2 ,

за участю прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4 , захисника ОСОБА_5 ,

у відкритому судовому засіданні по справі кримінального
провадження № 12024041160000066, відносно:

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області, громадянина України, освіта
середньо-спеціальна, військовослужбовець, солдат ВЧ
НОМЕР_1 , неодружений, зареєстрований за адресою:
АДРЕСА_1 , фактично мешкав: АДРЕСА_2 , раніше не судимого,

який обвинувачується за ч.1 ст. 263, ч.4 ст. 296 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_4 , проходячи військову службу під час мобілізації у
військовій частині НОМЕР_1 в військовому званні «солдат»,
відповідно до вимог ст. ст. 9, 11, 16 «Статуту внутрішньої служби

Збройних Сил України», ст. ст. 1-4 «Дисциплінарного Статуту Збройних Сил України», зобов'язаний свято та непорушно додержуватись Конституції України та Законів України, Військової присяги, Статутів і віддано служити Українському народові, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців.

В денний час доби 19.06.2022 року, солдат ОСОБА_7, умисно діючи в порушення положення «Про дозвільну систему» та «Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів», перебуваючи в районі м. Славянськ Донецької області, знайшов осколково ручну гранату Ф-1.

Реалізуючи свій раптово виниклий злочинний умисел, спрямований на придбання, носіння та зберігання вибухового пристрою без передбаченого законом дозволу, ОСОБА_7 усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, достовірно знаючи, що знайдений ним предмет - є осколковою ручною гранатою Ф-1, тобто вибуховим пристроєм, незаконно її привласнив, тобто придбав, та став незаконно носити при собі, без передбаченого законом дозволу.

Приблизно 24.09.2022 року, в денний час доби, ОСОБА_7 перемістив при собі осколково ручну гранату Ф-1 до місця свого мешкання за адресою: АДРЕСА_1, де став незаконно зберігати цей вибуховий пристрій без передбаченого законом дозволу.

ОСОБА_4, проходячи військову службу під час мобілізації у військовій частині НОМЕР_1 в військовому званні «солдат», відповідно до вимог ст. ст. 9, 11, 16 «Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України», ст. ст. 1-4 «Дисциплінарного Статуту Збройних Сил України», зобов'язаний свято та непорушно додержуватись Конституції України та Законів України, Військової присяги, Статутів і віддано служити Українському народові, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців.

О 21.00 годині 14.01.2024 року, ОСОБА_7 перебуваючи біля вікна квартири АДРЕСА_3, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на безпричинне грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалось особливою зухвалістю, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свої дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, привів у бойовий стан та поклав між рамою та зовнішньої решіткою вікна зазначеної квартири заздалегідь заготовлену ним для нанесення тілесних ушкоджень ручну осколкову гранату Ф-1, після чого залишив місце вчинення кримінального правопорушення.

Умисні дії ОСОБА_7 кваліфіковані за ст. ст. 263 ч.1, 296 ч.4 КК України.

В судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_7 свою вину у вчиненні злочинів при зазначених в обвинуваченні обставинах визнав повністю та пояснив суду наступне.

З початку повномасштабної війни проти України він призваний до лав ЗСУ. Виконуючи свої обов'язки брав участь у військових діях в районі м. Бахмут Донецької області, знайшов гранату Ф-1, яку привласнив та зберігав при собі та в своїх особистих речах. Під час виконання службових обов'язків отримав три контузії, травму коліна. Осколком йому пробило легеню. Його командира вбило на його очах. Будучи прооперованим у м. Бахмут, був перевезений до м. Павлоград. По закінченню лікування самостійно добрався до своєї військової частини, де йому стало відомо, що наказом загиблого командира він визнаний таким, що самовільно залишив військову частину. Поїхав додому де продовжив лікування. Знайдена ним граната залишилась в його речах, і її також він перевіз додому де зберігав.

Потерпілого ОСОБА_8 до подій візуально знав близько 5-ти років. Йому було відомо, в якій квартирі ОСОБА_8 мешкає, було відомо, що той мешкає один. Квартира останнього розташована на першому поверсі будинку. Потерпілий та його компанія додержуються неправомірних поглядів на війну, в тому числі негативно відносяться до людей в військовій формі. Саме в військовій формі потерпілий бачив і його, виражав своє незадоволення. Він звертався з цього приводу до правоохоронних органів, але ніхто нічого не робив. 14.01.2024 року він йшов додому по вулиці Польській, де його зустрів

потерпілий зі своєю компанією. ОСОБА_8 став погрожувати йому пістолетом. Перебуваючи в стані обурення, афекту, він пішов додому де взяв гранату та повернувся до будинку в якому мешкає потерпілий. Висмикнувши чеку з гранати, він поклав її між вікном зали та ґратами квартири, після чого залишив місце події. Бачив, що потерпілий в цей час знаходився в іншій кімнаті. Чув звук вибуху. Наміру вбивати ОСОБА_8, чи заподіювати йому тілесні ушкодження, у нього не було.

У скоєному щиро кається та негативно ставиться до своїх вчинків. Просить призначити йому покарання яке б дозволило його подальшу службу в ЗСУ.

Окрім повного визнання ОСОБА_7 своєї вини, вона повністю підтверджується наступними доказами дослідженими під час судового розгляду справи:

- як підстави початку досудового розслідування витягами з ЄРДР з правовою кваліфікацією ст. 296 ч.4, 263 ч.1 КК України, з фавбулою, що о 20.59 годині 14.01.2024 року, ОСОБА_7 маючи умисел на грубе порушення громадського порядку, на ґрунті тривалих неприязнених стосунків з ОСОБА_8, поклав на вікно квартири АДРЕСА_3, предмет схожий на гранату, який вибухнув (т.2 а.с. 1-2);
- протоколом прийняття заяви про вчинене кримінальне правопорушення, згідно якого ОСОБА_8 повідомив про пошкодження невідомою особою його квартири предметом, який вибухнув (т.2 а.с. 12);
- протоколом огляду місця події квартири АДРЕСА_3, яким зафіксована обстановка на місці вчинення злочину, встановлено пошкодження вікна у виді розломів з зовнішньої сторони, пошкодження підвіконня у виді пробоїн, пошкодження ґрат. Стіни квартири мають пошкодження. За допомогою магніту зроблено збір фрагментів металу. На деяких фрагментах встановлені залишки барвника зеленого кольору. Епіцентр вибуху встановлений між віконною рамою та решіткою. Вилучені змиви, зроблено фототаблицю (т.2 а.с. 14-29);
- речовими доказами по справі фрагментами металу неправильної форми зеленого кольору, фрагментами дерев'яної рами, скла, змивами (т.2 а.с. 30-31);

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, згідно якого потерпілий ОСОБА_8 впізнав раніше знайомого обвинуваченого ОСОБА_7 , якого бачив приблизно о 20.58 годині 14.01.2024 року, біля вікна зали його квартири в будинку АДРЕСА_4 , після уходу якого стався вибух (т.2 а.с. 212-216);
- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, згідно якого свідок ОСОБА_9 впізнав раніше незнайомого обвинуваченого ОСОБА_7 як того, особу якого бачив приблизно о 21 годині 14.01.2024 року, неподалік будинку АДРЕСА_4 , в той час коли стався вибух (т.2 а.с. 198-201);
- протоколом слідчого експерименту з свідком ОСОБА_9 , який на місці події показав обстановку та зазначив про обставини, за яких він бачив ОСОБА_7 приблизно о 21 годині 14.01.2024 року, неподалік будинку АДРЕСА_4 , в той час коли стався вибух (т.2 а.с. 202-207);
- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, згідно якого свідок ОСОБА_10 впізнала раніше знайомого обвинуваченого ОСОБА_7 як того, особу якого бачила з вікна своєї квартири АДРЕСА_5 , і в цей час стався вибух (т.2 а.с. 222-224);
- протоколом слідчого експерименту з свідком ОСОБА_10 , яка знаходячись в своїй квартирі, розповіла обстановку та зазначила про обставини, за яких вона у вікно бачила ОСОБА_7 приблизно о 21 годині 14.01.2024 року, неподалік будинку АДРЕСА_4 , в той час коли стався вибух (т.2 а.с. 226-231);
- протоколом проведення слідчого експерименту з обвинуваченим ОСОБА_7 , фототаблицею до слідчої дії, відповідно до якого він у присутності захисника пояснив обстановку та обставини вчинення ним злочинів, які є ідентичними його поясненням в судовому засіданні. Під час слідчого експерименту Машинець показав, куди саме викинув кільце від запалу гранати, яке було виявлено та вилучено при слідчій дії (т.2 а.с. 140-1510);
- висновком вибухотехнічної експертизи № СЕ-19/104-24/2301-ВТХ від 25.01.2024 року, відповідно до якого на місці події 14.01.2024 року за адресою: АДРЕСА_6 стався вибух. Епіцентр вибуху розташовано між склом та металевою решіткою

нижньої частини вікна ОСОБА_11 зазначеної квартири. Для здійснення вибуху використано вибуховий пристрій саморобного чи промислового виготовлення. В конструкцію вибухового пристрою входив промислово виготовлений корпус ручної гранати типу Ф-1 та засіб ініціювання, тип якого не встановлено. Надані на дослідження фрагменти є осколковими уламками промислово виготовленого корпусу ручної гранати типу Ф-1 та є частинами (залишками вибухового пристрою (т.2 а.с. 167-177)

Аналізуючи викладене за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження та визначеного обсягу доказів на їх підтвердження, керуючись законом, оцінюючи їх з точки зору належності, допустимості, достовірності, сукупності та їх взаємозв'язку, суд вважає, що вина обвинуваченого в судовому засіданні встановлена та підтверджена, а його умисні дії вірно кваліфіковано за ч.1 ст. 263 КК України, як придбання, носіння та зберігання вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу, за ч.4 ст. 296 КК України, як хуліганство, вчинене з застосуванням іншого предмета, заздалегідь заготовленого для нанесення тілесних ушкоджень.

Обставинами які пом'якшують покарання обвинуваченого, суд вважає визнання ним своєї вини, щире каяття та активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення.

Наведений перелік обставин у статті 66 КК України, які пом'якшують покарання, не є вичерпним. При призначенні покарання суд може визнати такими, що його пом'якшують, й інші обставини, не зазначені у цій статті.

Статус солдата-військовослужбовця, тобто особи яка захищає незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, особи яка брала безпосередню участь в бойових діях пов'язаних з військовою агресією проти України, безперечно є обставиною яка викликає повагу в суспільстві.

Відповідно до медичних довідок (т.2 а.с. 71-82) Машинець проходив лікування від поранень та травм пов'язаних з захистом Вітчизни.

Обвинувачений є раніше не судимою особою, скарг на його поведінку за місцем мешкання не надходило.

Зазначені обставини, окремо визнаються судом як пом'якшуючі покарання Машинець.

Обставини, які обтяжують покарання обвинуваченого, судом не встановлено.

Згідно зі статтями 50, 65 КК особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, що є необхідним і достатнім для її виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів. Виходячи з принципів співмірності й індивідуалізації, це покарання за своїм видом та розміром має бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі заходу примусу мають значення й повинні братися до уваги обставини, що його пом'якшують і обтяжують.

Норми кримінального законодавства наділяють суд правом вибору у визначених законом межах заходу примусу певного виду і розміру. Названа функція суду за своєю правовою природою є дискреційною, оскільки передбачає вибір форм реалізації кримінальної відповідальності і потребує взяття до уваги й оцінки відповідно до визначених законом орієнтирів усіх конкретних обставин справи, без урахування яких обрана міра покарання не може вважатися справедливою.

Санкції ч.1 ст. 263 та ч.4 ст. 296 КК України передбачають безальтернативне покарання у виді позбавлення волі строком від 3 до 7 років.

Вирішуючи питання щодо міри покарання Машинець, суд відзначає наступне.

Згідно з вимогами ч. 1 ст. 69 КК України за наявності декількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої у санкції статті Особливої частини цього кодексу. Для застосування судом положень ст. 69 КК України повинні бути встановлені виключні обставини, що істотно знижують ступінь тяжкості саме вчиненого кримінального правопорушення, та які повинні оцінюватися з урахуванням індивідуальних особливостей кримінального провадження. Встановлені обставини, що пом'якшують покарання, мають настільки істотно знижувати ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, що призначення винному навіть

мінімального покарання в межах санкції статті було б явно недоцільним і несправедливим.

Конкретні обставини вчинених Машинець злочинів оцінені судом повно та всебічно, при цьому окрім суспільної небезпечності вчинених обвинуваченим кримінальних правопорушень судом враховується наведені вище характеризуючи дані, виключно негативне його ставлення до вчиненого.

Беззастережне каяття обвинуваченого та осуд своєї злочинної поведінки, свідчать про його позицію зайняти своє місце в соціумі після відбуття покарання та недопущення у подальшому проявів анти суспільної поведінки.

Остаточна міра покарання встановлюється судом з урахуванням вищезазначених обставин справи, з врахуванням позиції державного обвинувачення.

У справі «Ізмайлов проти Росії» ЄСПЛ вказав, що «для того, щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий надмірний тягар для особи»

При призначенні конкретній особі покаранні, тобто його індивідуалізації, виявляється каральна політика держави, яка поєднує в собі реалізацію різних цілей державного реагування на випадки вчинення злочинів, так як метою покарання згідно із законом України про кримінальну відповідальність є не лише кара, а й виправлення особи, запобігання вчиненню нею та іншими особами нових злочинів, і вона не може бути досягнута виключно за рахунок суворості призначеного покарання.

Правова система держави має забезпечувати баланс між суворістю та м'якістю заходів реагування на порушення кримінально-правових заборон і покарання, яке призначається особі, має бути справедливим.

Повноваження суду надані державою та інтелектуально-вольова владна діяльність суду з вирішення спірних правових питань, враховуючи цілі та принципи права, загальні засади судочинства, конкретні обставини справи, дані про особу винного, справедливість обраного покарання тощо, визначають поняття судового розсуду у кримінальному судочинстві.

Зазначені дискреційні повноваження суду повинні відповідати принципу верховенства права з обов'язковим обґрунтуванням обраного рішення у процесуальному документі суду.

Виходячи з указаної мети й принципів справедливості, співмірності та індивідуалізації, покарання повинно бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного.

Суд вважає, що враховуючи істотний взаємозв'язок між наявністю та сукупності декількох пом'якшуючих покарання обвинуваченого обставин з істотним зниженням ступеню тяжкості вчиненого злочину, зниження суспільної небезпечності самим обвинуваченим, відсутності обставин які обтяжують його покарання, враховуючи принцип індивідуалізації покарання, призначення Машинець покарання в межах санкцій ч.1 ст. 263 та ч.4 ст. 296 КК України є не доцільним та несправедливим, і призначення більш м'якого покарання ніж зазначене в цій санкціях, здатне забезпечити його виправлення.

Стаття 62 КК України передбачає, що покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні призначається військовослужбовцям які проходять військову службу за контрактом, військовослужбовцям, призваним на військову службу під час мобілізації, на особливий період, військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період, на строк від шести місяців до двох років у випадках, передбачених цим Кодексом, а також якщо суд, враховуючи обставини справи та особу засудженого, вважатиме за можливе замінити позбавлення волі на строк не більше двох років триманням у дисциплінарному батальйоні на той самий строк.

На думку суду, призначення Машинець покарання за ч.1 ст. 263 та ч.4 ст. 296 КК України з застосуванням до кожного з злочинів положень ст. 69 цього Кодексу, з призначенням остаточного покарання у виді 2 років позбавлення волі та визначенням відповідно до ст. 62 КК України виду покарання як тримання в дисциплінарному батальйоні, є законним, справедливим та достатнім для подальшого виправлення обвинуваченого та попередження вчинення нового злочину.

Питання речових доказів суд вирішує відповідно до ст. 100 КПК України. Процесуальні витрати по справі, згідно ст. 124 КПК

України підлягають стягненню з обвинуваченого.

Цивільний позов у справі не заявлено.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 373-374 КПК України, суд -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винним у пред`явленому обвинуваченні за ч.1 ст. 263, ч.4 ст. 296 КК України, та призначити йому покарання:

- за ч.1 ст. 263 КК України, з застосуванням ст. 69 цього Кодексу, у виді 1 року 6 місяців позбавлення волі;

- за ч.4 ст. 296 КК України, з застосуванням ст. 69 цього Кодексу, у виді 2 років позбавленні волі.

На підставі ст. 70 ч.1 КК України, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, призначити ОСОБА_4 покарання у виді 2 років позбавлення волі.

У відповідності до ч.1 ст. 62 КК України, замінити призначене військовослужбовцю ОСОБА_4 покарання у виді 2-х років позбавлення волі, та остаточно призначити йому до відбуття покарання у виді 2-х років тримання у дисциплінарному батальйоні.

Початок строку відбуття ОСОБА_4 покарання рахувати з 15.01.2024 року.

Згідно п.п. а) п.1 ч.1 ст. 72 КК України, в строк призначеного ОСОБА_4 покарання зарахувати строк його перебування під вартою з 15.01.2024 року до дня набрання вироком законної сили, з розрахунку одного дня попереднього ув`язнення за один день тримання у дисциплінарному батальйоні.

Стягнути з ОСОБА_4 на користь держави процесуальні витрати по проведенню судових експертиз у загальній сумі 6 815,52 гривні.

Речові докази по справі: фрагменти металу неправильної форми зеленого кольору, фрагменти дерев`яної віконної рами та фрагменти скла, змиви, кільце (чеку від гранати), які знаходяться на зберіганні в Кам`янському РУП, знявши арешт з майна знищити; мобільний телефон «HUAWEI», шапку чорного

кольору, куртку чорного кольору, кросівки вилучені у ОСОБА_4 , які знаходяться на зберіганні в Кам`янському РУП, знявши арешт з майна повернути власнику, оптичний диск із відеозаписом зберігати при матеріалах справи.

До набрання вироком законної сили, захід забезпечення кримінального провадження відносно ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , залишити раніше обраний тримання під вартою.

Вирок суду може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду, через Заводський районний суд м. Дніпродзержинська, протягом 30 днів з дня його проголошення. Законної сили вирок суду набирає після закінчення строку його оскарження.

Вирок суду підлягає негайному врученні обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Дата ухвалення рішення08.04.2024

Оприлюднено18.04.2024

Судовий реєстр по справі — 208/789/24

Вирок від 08.04.2024

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Ухвала від 01.02.2024

Кримінальне

Заводський районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

